La pluja només va ser l´anècdota

Roger Hodgson i el seu "It's raining again" van entusiasmar el públic de Peralada

Hodgson durant un moment del concert amb la seva clàssica guitarra de dotze cordes.

El mític cantant, que va ser capaç de vendre 60 milions de còpies amb Supertramp, va oferir un recital al castell de Peralada farcit dels seus grans èxits després que la pluja amenacés la suspensió del concert. Al final, la tormenta sobre el cel de l'Empordà es va aturar en el moment just i Roger Hodgson va poder interpretar les millors cançons de la seva vida acompanyat de la seva banda i demostrant als seus 65 anys que encara té molta corda.

DAVID CÉSPEDES | PERALADA

El concert es va endarrerir 45 minuts per la forta pluja que instants abans de l'inici oficial, a les 10 de la nit, va caure sobre el recinte del castell de Peralada. Quan tothom ho veia perdut i planava sobre l'ambient la possibilitat de suspensió, l'organització de manera diligent va optar per retardar l'inici de l'espectacle i finalment la cèlebre cançó de Roger Hodgson It's raining again va quedar en això, en una simple cançó, i no va tornar a ploure més.

Una de les llegendes vives de la música, Roger Hodgson va oferir un concert de prop de dues hores amb el seu millor repertori, interpretant els èxits de la mítica banda Supertramp que durant molts anys va liderar juntament amb Rick Davies. Sobre l'escenari de Peralada van sonar clàssics com School, Breakfast in America, Hide in your shell, The Logical Song i Dreamer, entre d'altres.

Hodgson va sortir a l'escenari amb la seva clàssica camisa blanca, pantaló negre, armilla i calçant unes esportives acompanyat d'una excel·lent banda entre els quals destacava especialment el canadenc Aaron Macdonald, tot un virtuós amb el saxo. Amb un "bona nit" en català l'exlider de Supertramp va saludar el públic i va demanar obrir les llums de la platea per veure les cares de la gent animant els espectadors a oblidar els problemes i passar dues hores del seu temps escoltant unes cançons que "porten els records de la meva vida", va assegurar.

L'interpretació de Breakfast in America ja va provocar les primeres ovacions del públic posat de peu i l'ambient es va anar escalfant a mesura que avançava el repertori. Un dels moments culminants va ser quan Hodgson es va quedar sol damunt l'escenari -"nois aneu a fer un te", els va dir- per interpretar amb la guitarra de 12 cordes Quietest moments. Però la nit encara guardava moments estel·lars resevats per a la part final. El recital es va

tancar amb Dreamer i Fool's Overture-aquesta amb una durada de 10 minuts- amb el públic de platea, les llotges i la grada aixecat de les seves cadires. Els espectadors ja no es van asseure tampoc durant els bisos vibrant amb Give a little bit i It's raining again. Després del diluvi caigut hores abans del concert, Hodgson va dir que s'animava a interpetar aquesta cançó "ara ja no hi ha perill". Així va ser la pluja es va quedar amb anècdota i només es va poder sentir en forma de música. I una pluja d'emocions.

Davant la impossibilitat que Supertramp torni a reunir-se sempre ens quedarà Roger Hodgson. No serà mai més com abans. Això ho tenen clar els fans. Primer perque les desavinències entre Hodgson i Davies -l'altre membre del grup- són insuperables. Ni amb el pas dels anys s'han solucionat. I a més, ara s'ha sabut que Davies pateix un càncer de pell que l'ha obligat a suspendre la seva gira. Hodgson, l'autor de la majoria dels grans èxits del grup, va ser i és l'autèntica ànima d'aquella banda de rock progressiu tal com ho va demostrar en el recital a Peralada.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/estiu/2015/08/10/pluja-nomes-lanecdota/738294.html?utm_source=rss